

Arrest

nr. 29 376 van 30 juni 2009
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 april 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van 19 maart 2009 houdende de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2009 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. HOOYBERGHS en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 oktober 2008 dient de verzoekende partij een aanvraag van de verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie in. Op 19 maart 2009 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, ter kennis gebracht op 20 maart 2009. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 52, §4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 20.10.2008 door (...), geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: de voorgelegde documenten zijn niet voldoende om de duurzame relatie te bewijzen tussen betrokkene en zijn Belgische partner.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd vóór de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 7 mei 2008).

Het aangebrachte huurcontract ging slecht in op 01.09.2008. De aangebrachte verklaringen van familieleden en vrienden kunnen niet als afdoende bewijs worden beschouwd. (...)

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 De verzoekende partij voert een schending aan van de artikelen 40bis en 42 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 7 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 7 mei 2008), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ter adstruering van het enig middel stelt de verzoekende partij wat volgt:

“(…) ENIG MIDDEL: SCHENDING VAN ARTIKEL 40bis EN 42 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN, SCHENDING VAN ARTIKEL 3 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 7 MEI 2008 TOT VASTSTELLING VAN BEPAALDE UITVOERINGSMODALITEITEN VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN EN SCHENDING VAN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT EN HET ZORGVUDIGHFIDSBEGINSEL ALS ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR

De aanvraag van verzoeker om een verblijfsrecht in het Rijk te bekomen is gebaseerd op zijn duurzame en stabiele relatie met een Belgische onderdaan, mevrouw V., met wie hij wettelijk samenwoont. Artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt het volgende:

“§ 1.

Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de familieleden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.

§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon;

(...)

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in 2°. De minimumleeftijd van de twee partners bedoeld in 2° wordt teruggebracht tot 18 jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij voor de aankomst in het Rijk van de vreemdeling die vervoegd wordt, reeds tenminste een jaar samengewoond hebben.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gevallen waarbij een partnerschap dat geregistreerd werd op basis van een vreemde wet, moet beschouwd worden als zijnde gelijkwaardig met een huwelijk in België.

§3. (...)

§4. (...)

In artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 7 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt vastgelegd wat dient begrepen te worden onder de stabiele relatie, bedoeld in artikel 40bis, §2, lid 1. 2°:

“Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond in de volgende gevallen :

1° indien de partners bewijzen dat zij gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond;

2° indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden, dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

3° indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.”

Verzoeker heeft een relatie met mevrouw V. sinds oktober 2006. Op het ogenblik van de aanvraag kenden zij elkaar aldus sedert tenminste twee jaren.

Verzoeker diende dus bewijzen voor te leggen zoals bedoeld onder 2°.

In het kader van zijn aanvraag heeft hij de volgende stukken voorgelegd:

- Huurcontract (op naam van verzoeker en zijn partner) (stuk 2)
- contract in verband met afname elektriciteit (op naam van verzoeker) (stuk 3)
- attest van de bank in verband met volmachten op hun bankrekening (volmacht voor verzoeker op rekening van mevrouw V.) (stuk 4)
- verklaringen van familieleden en vrienden (stuk 5)
- foto's
- attest van proximus in verband met gevoerde en ontvangen gesprekken en berichten.
- Verklaring van verzoeker in verband met ontvangen sms-berichten (stuk 6)
- Verklaring van mevrouw V.(stuk 7)

In de motivering van de bestreden beslissing wordt enkel melding gemaakt van het huurcontract en verklaringen van familieleden en vrienden. Er wordt geen melding gemaakt van de andere voorgelegde stukken.

Aangezien niet alle voorgelegde bewijzen in overweging werden genomen, is de conclusie dat het bestaan van een duurzame en stabiele relatie op niet afdoende wijze werd aangetoond, kennelijk onredelijk. In zoverre de verklaringen van vrienden en familieleden op zich onvoldoende bewijs zouden vormen - deze vormen een onderdeel van de bewijsvoering, is dit niet noodzakelijk zo voor het geheel

van de voorgelegde bewijzen. De beslissing werd niet genomen op basis van een beoordeling van het gehele bewijsmateriaal.

Bovendien wordt niet verantwoord waarom de verklaringen van vrienden en familieleden niet als afdoende bewijs worden beschouwd.

In de besluitvorming dient de overheid alle voorgelegde documenten in haar overwegingen te betrekken. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat dit gebeurd is. Door dit niet te doen, heeft zij onzorgvuldig gehandeld. Het middel is gegrond. (...)

3.2 Vooreerst dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op te merken dat de verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot een uiteenzetting betreffende de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Wat de overige aangehaalde schendingen, met name de artikelen 40bis en 42 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008, betreft laat de verzoekende partij na uiteen te zetten op welke wijze deze geschonden zouden zijn. Zodoende zijn de onderdelen van het enig middel in die mate onontvankelijk.

3.3 De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101 624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid daarnaast de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitevinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

3.4 De verzoekende partij heeft een aanvraag ingediend tot verblijf van langer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie als partner in een duurzame relatie.

Artikel 40bis, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon.

(...)

De koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in 2°.

(...)”

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de bepalingen van dit hoofdstuk die van toepassing zijn op de familieleden van de burger van de Unie die hem begeleiden of zich bij hem voegen, van toepassing zijn op de familieleden van een Belg die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

In artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 worden de criteria inzake het stabiel karakter van de relatie tussen de partners bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet nader bepaald. Dit artikel luidt als volgt:

“Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond in de volgende gevallen :

1° indien de partners bewijzen dat zij gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond;

2° indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden, dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;
3° indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.”

Het komt aan de vreemdeling die zich op een verblijfsrecht in functie van een Belgische partner wenst te beroepen toe om, met alle middelen van recht, het duurzaam en stabiel karakter van de relatie, zoals gedefinieerd in artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 aan te tonen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij aan de hand van een bijlage 19ter van 20 oktober 2008, werd verzocht om *'binnen de drie maanden, ten laatste op 20.01.2009 de volgende documenten over te leggen: (4) bewijzen van duurzame relatie'*. Verder blijkt dat de verzoekende partij haar duurzame relatie met mevrouw V. heeft trachten aan te tonen aan de hand van de volgende documenten: kopie van het Marokkaans paspoort van de verzoekende partij, een verklaring van wettelijke samenwoning van de verzoekende partij en mevrouw V. van 20 oktober 2008, een uittreksel uit de geboorteakte van de verzoekende partij, een bewijs van ongehuwde staat van de verzoekende partij en mevrouw V., een huurovereenkomst van 22 september 2008, verschillende foto's, een regularisatieformulier van elektriciteit en gas, een contract voor consumenten van Electrabel op naam van de verzoekende partij van 29 november 2008, een wijzigingsaanvraag rekening door mevrouw V. met toekenning volmacht aan de verzoekende partij, twee 'herlaad en spreek-historieken' van bewerkingen gevoerd tussen 16 augustus 2008 en 23 december 2008 en tussen 21 november 2008 en 8 januari 2009 van proximus, en verschillende verklaringen van familieleden en vrienden. De gemachtigde van de minister stelt echter in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij *'niet (voldoet) aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie', aangezien 'de voorgelegde documenten niet voldoende (zijn) om de duurzame relatie te bewijzen tussen betrokkene en zijn Belgische partner. Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd vóór de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 7 mei 2008). Het aangebrachte huurcontract ging slechts in op 01.09.2008. De aangebrachte verklaringen van familieleden en vrienden kunnen niet als afdoende bewijs worden beschouwd.'*

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat in de motivering van de bestreden beslissing enkel melding wordt gemaakt van het huurcontract en verklaringen van familieleden en vrienden, dat er geen melding wordt gemaakt van de andere voorgelegde stukken, en dat de overheid in de besluitvorming alle voorgelegde documenten in haar overweging dient te betrekken. De bestreden beslissing stelt dat *'de voorgelegde documenten niet voldoende (zijn) om de duurzame relatie te bewijzen tussen betrokkene en zijn Belgische partner'*. Bovendien merkt de Raad op dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar de aangebrachte stukken maar geenszins aannemelijk maakt op welke wijze de overige aangevoerde stukken een duurzame en stabiele relatie zouden aantonen en zodoende kunnen leiden tot een verblijf van langer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. Bijgevolg maakt de verzoekende partij niet duidelijk op welke wijze de overige stukken de bestreden beslissing kunnen beïnvloeden (RvS 13 mei 2002, nr. 106.503).

Waar de verzoekende partij stelt dat niet wordt verantwoord waarom de verklaringen van vrienden en familieleden niet als afdoende worden beschouwd, merkt de Raad op dat de gemachtigde van de minister niet "verder" dient te motiveren, zodat derhalve de motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

De verzoekende partij toont met haar betoog geen schending aan van de materiële motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend en negen door:

mevr. Ch. BAMPS, kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

Ch. BAMPS